

Pismo uczniów Gimnazjum w Pliszczynie nr 76. Pliszczyn, 13.04.2015

Pięć lat temu

13 kwietnia 2010 r. to był pamiętny dzień w historii naszego gimnazjum. Wtedy oddaliśmy hołd ofiarom Katynia i zasadziliśmy dąb poświęcony Wacławowi Haczyńskiemu. Jednocześnie uczciliśmy pamięć Pary Prezydenckiej i innych ofiar katastrofy w Smoleńsku. Przypominamy dziś te wydarzenia.

Kim był Wacław Haczyński?

Przed naszą szkołą, wśród drzew, leży kamień z wrytym imieniem i nazwiskiem Wacława Haczyńskiego. Kamień ten został położony pięć lat temu, w czasie uroczystości poświęconej oficerom zamordowanym w Katyniu.

Chciałabym przybliżyć uczniom naszego gimnazjum tę postać zasłużoną dla Ojczyzny i dla naszej gminy.

Wacław Haczyński urodził się 27 stycznia 1894 r. w Brańszczyku w rodzinie ziemiańskiej Wacława i Kazimiery z Buczelkich. Ukończył 6 klas gimnazjum w Grodnie w 1912 r. i Oficerską Szkołę Jazdy w Ostrołęce w 1917 r. W 1914 r. wstąpił do Legionów Polskich i walczył pod dowództwem Józefa Piłsudskiego na Kielecczyźnie, Lubelszczyźnie i na Wołyniu w latach 1915 – 1916. Od 1918 r. służył w 7. Pułku ułanów Lubelskich na froncie ukraińskim. Walczył m.in. pod Rawą Ruską i Starymi Krukami. Tam został ciężko ranny w nogę, która w wyniku odniesionych obrażeń pozostała krótsza o 5 cm, a w kości pozostały 34 odłamki. Po wyleczeniu ran Haczyński wrócił do pułku i w 1920 r. brał udział w obronie Lwowa, gdzie ponownie został ranny, tym razem w rękę. Ledwie podleczoney wrócił do pułku, by wziąć udział w bitwie pod Cycowem, w której prowadził szarżę i przyczynił się do rozgromienia 514 pułku strzelców piechoty bolszewickiej oraz brał udział w walkach pościgowych i ofensywnych za nieprzyjacielem wycofującym się na wschód.

W 1921 r. Wacław Haczyński przeszedł do rezerwy w stopniu rotmistrza i z kwalifikacją jaką inwalida wojenny osiadł w Chotiaczowie na Wołyniu, w dworku z 45 hektarowym gospodarstwem rolnym, które otrzymał za zasługi bojowe. Na początku lat trzydziestych ubiegłego wieku objął majątek swej żony Marii z Bielińskich w Turce pod Lublinem. W 1934 r. został wybrany na Wójta Gminy Wólka; tę funkcję pełnił dwie kadencje. W tym czasie był członkiem związku Legionistów Polskich, Oddziału Lubelskiego Związku Byłych Ochotników Armii Polskiej oraz członkiem zarządu powiatowego Związku Strzeleckiego w Lublinie.

Wacław Haczyński był również posłem na Sejm RP IV kadencji w latach 1935 – 1938, pracował w komisji ds. zmiany ustawy o pocztach, radiotelegrafach i telegrafach w czasie wojny.

We wrześniu 1939 r. ponownie zgłosił się ochotniczo do wojska, gdzie walczył nad Narwią i Bugiem w stopniu podpułkownika. Dostał się do niewoli sowieckiej pod Suchowolą i osadzono go w

obozie w Kozielsku. Z Kozielska Haczyński przysłał tylko jeden list napisany w listopadzie 1940 r. na szarym papierze, kłopotliwym ołówkiem. Ojciec kazał swoim dzieciom – Hani i Jasiowi, by dobrze się uczyły i słuchały matki.

Wacław Haczyński został zamordowany w 1940 r. w Lesie Katyńskim. Rodzina dowiedziała się o jego śmierci w 1943 r. z gazety krakowskiej publikującej listę ofiar katyńskich. Znalaziono przy nim legitymację krzyża *Virtuti Militari*, medalik z łańcuszkiem, fotografie, fajkę, świadectwo szczepienia; figurował pod numerem 2008 jako major Wacław Haczyński. W tym czasie żona Wacława- Maria Haczyńska została aresztowana przez gestapo i osadzona w więzieniu Pod Zegarem, a potem na Zamku Lubelskim.

Wacław Haczyński był patriotą, w walkach wstawił się niebywałą odwagą i poświęceniem, za co został odznaczony Krzyżem Srebrnym *Virtuti Militari*, Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

Justyna Barwińska
kl. II b

